

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Catalogvs Omnium Antistitu[m] Tungaroru[m],
Traiectensiu[m], ac Leodiorum, [et] rerum domi,
belliq[ue] gestaru[m] Compendium**

Placentius, Jean-Leo

Antverpiæ, 1529

Vigesimus Antistes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30477

ceu in crystallino speculo ob oculos ponerē, &
 oratione illustrarem fortassis sat historiæ confor-
 na. Vt enim cū Politiano fatear, inter omne scri-
 ptorū genus: quibus vel Græcæ vel Romanæ li-
 teræ floruerunt: n̄ mihi haud dubie de humanis
 rebus egregie meriti esse videntur: per quos aut
 excellentiū populorū, aut summorū principum
 aut omniū illustrium virorū res gestæ, fidelibus
 historiarū monumentis cōmendatæ sunt, tanto
 pere, vt absq; iugi earūdem lectione nemo non
 puer sit, & ille penetratius sapiat, qui aliorū exē-
 plis sapere didicit. Quo circa optarim Amplissi-
 domini, quicquid hoc est, quod non sapiat vn-
 gues corrosos, ictumue pluteū, boni vos cōsule-
 re, consilio magni Persarū regis Artaxerxis cog-
 nomēto memoris. Qui cū rusticus ei aquā vtra-
 q; manu e proximo fluuio haustā obtulisset: libe-
 rali vultu exceperit. Alter quispiā malū per grā-
 de obtrudēs, vbi arrisisset homini: per solem in-
 quit, hic vir mihi videtur: qui ex parua etiam vr-
 be, magnam posset extruere, animū potius spe-
 ctandū ratus, q̄ oblatū, Christus Iesus, q̄ diutissi-
 me vos seruet incolumes. Valete.

¶ Vigefimus Antistes.

639. **L** Ambertus hac tēpestate nolens volens in
 Episcopatū tractus est anno salutis sexcen-
 tesimo quinquagesimo nono. Qui præclae

bent in morum palestra tyrūculi, tales crescunt
 æmeriti, vt perpetuo Leonidis Pædagogi sui
 mores, quos puer imbiberat, Alexander etiam
 seruauerit. Vnde sancti propositi parētes habu-
 it indulgentissimos: qui ita se comparabant, vt
 omnē ætatis fluxū, bene curatum cuperēt. Qui
 iuxta Licurgi legem, puerū in agrum deduci iu-
 bebant, vt foro & vrbānis delitijs careret, ne il-
 la pubertas luxu deflueret, quemadmodū fere
 Lacones liberos ruri obligabant, tantisper dum
 optimis sub morum magistris eruditi, corpore
 pariter & animo exercitati valerent, & suæ ciui-
 tati decori esse possent. Quare Landoaldum pri-
 mi nominis presbyterum, in pago quæ vulgo
 dicitur Vyntershouen, ei præfecerūt cuius mo-
 nita incredibili auiditate excepta, in mentis pe-
 netralia demittebat, nihil prius, nihil purius, du-
 cens: q̄ omnem semel conatum, industriā omnē
 rectis disciplinis die noctuq̄ impendere, deū ti-
 mere, ecclesiā colere. Atq̄ vt nusq̄ ignis est, qui
 non luceat ac calefaciat: ita gloriosas hic ardoris
 sui faces exæstuabat. Sancta nāq̄ & attenta pre-
 ce fonticulū necessitati pariter & solatio profi-
 cuum suscitauit: qui hodie primitiæ Lāberti di-
 citur. Adde prunas flammis igneis vernātes, sa-
 cra linea veste complexus: per spaciosam vicini-
 am, impune domum vsq̄ pertulit, Quæ sancto

Vynters-
houen

Miraculū

Antistiti Remaclo animū addiderunt, vt famili Virtutū
arem eū sibi faceret, & clericū ordinaret. Sed ra. indoles
ri semper sermonis, visus cęlibis, parca queręle quas in a
conuictus facilis, secū manere gaudebat. Moros. dolescens
forum confortia tanq̄ pestē deuitans, sese in celo tia conuo
lulā plārūq̄ recipiebat, vt facile intellectu esset, tas habuit
nescio quid latere in adulescentulo, quod si coas *hp morosy casam*
lesceret; stupendo attonitū mundū feriret mira
culo. Tradunt sæpenumero sodales ad optima
solicitare solitum: & ad pietatem classicū velut
occinere. Eya fugite malorū incitamenta adule
scentes, puritatem hac sub cętate sectemini matu
ritatē addiscite, literas sanctas amplectamini, sa
pientiam exosculemini, magistros parentū loco
ducite, iacite sanctitatis fundamenta, tyrociniū
future probitatis cū fiducia exigite pudore fron
tem conspergite, iactantiā excremini n̄s annis
indignā, fietq̄ tum, vt bona spe vniuersi faueāt
omnes vos ament, adiuuentq̄ officēs. Quæ nō
modo voce sed opere ipso cōpensabat, ita semp
tenerę malę lanuginē instituēs, vt canis abunde
prospiceret. Adolescentiā quippe ætatē agnouit
plane feriendā, & insanię plārūq̄ stimulis agitā
tam. Qua delibuti, imo impiati, imo cōscelerati
adolescentes, omnē virtutis aditū, procacitatis
vitio prostituunt. Hos si nescitis igne suo deco
quit scelestus amor, exagitat perdita animorum

E

Miraculū

insidiatrix impudētia, & eo vsq; infelicibus exo-
edit flammis, donec nobilissima vitę parte turpi-
ter acta, vlticibus focis vrendi tradantur. Sensus
insidias dolosę etatis presagus iuuenis: periculū
exhorruit, & ille secū. Ve misero mihi, si prodi-
tā egregie horū exemplo animi pulchritudinem
in turpe dedecus pdegero. Quā ego rerū autori-
rationē reddere potero. Quo vultu, qua fronte
æterni vindicis, adstabo tribunalib⁹. Si ingratus
ego, ingenua natalitia, maiorū splendor ē, fami-
lię claritatē, quā illustrandā a deo, p̄opteq; tuē-
dā accepi: sordidissimis moribus obnubilē. Sati⁹
erat brutū nasci, imo omnino nō nasci, q̄ natiui-
tatis originē flagitijs obscurare, ignominijs vo-
luptatū cōfundere, imo prorsus extinguere. Sed
qd agā: quo me vertā? Qua via, quoue ordine,
psidioq; fult⁹ effugiā? Ecce tibi oēs adit⁹, oīa do-
morū sorduerē limina, libido vbiq; regnat, oīa
occupat lasciuia, decoquit patrimonia lux⁹, oīa
obligurit supina adolescētia, & interea q̄ cū ctati-
or est, is plane ineptit, hic sibilis patet et risui. At
scio qd agā. A superis vocor, deo vocāti parebo
valete patria stēmata, fumosę nobilitatis imagi-
nes, valete valete nutrimēta malorū opes. Velis
innocētię man⁹ porrigo, prius q̄ lubrica me phil-
tra in nallam illectēt. Cōtinētię salutari, literarū
me studijs dedā, sic me pascet pietas, erudiet dio-

disciplina, animabit charitas, sic mihi opportune
 prodero ac proximis. Tali meditatione sedulo ani-
 mū lactabat, & nequaquam sibi ipsi fidens, explora-
 to prius. S. Antistitis Remacli magisterio, The-
 odardo subinde huius successori, pudicitiam tuendam
 committebat. Qui cum, mirum in modum proficiens,
 omnium passim, seorsum autem Clodouei francorum re-
 gis gratiam merebatur. Quo demum impellente, vir-
 ginitibusque Traiectensibus: ubi cruce Theodardus
 occubisset, Episcopatum Traiectensem illustrare
 coactus est gloria nobilitatis, & sanctitatis exemplo, anno
 sue gratie. 20. Verum quid attinet absoluti Pontifi-
 cis rationem ponere? Nemo enim hoc vno igneis
 charitatis visceribus flammator, nemmo vite inno-
 centia purior, sapientiae studiis deuotior: ab omni
 vitio sequestrator, virtuti anhelator. Quoniam enim
 iniurias retaliauit: aut malo suscepto malum repen-
 dit. Nam odiorum incendia, inuidias, rixas, iurgia, ia-
 ctantias prorsus ignorasset: nisi ex aliorum affecti-
 bus collegisset. Animo semper inconcusso, vna
 eademque mentis constantia ac vultus suauitate specta-
 bilis, incessui autoritatem verbis pondus, gestibus
 grauitatem adhibebat. In suggestu sacro multa
 maiestate euangelium detonas, lacrymas populi,
 suas laudes reputabat. Perpetua aspectui inerat,
 serenitas, nisi forte aut misericordia lacrymas
 aut deuotio ardorem afflasset. Nam de impres-

Miraculū

termiffis illis vigilis, inedia incredibili laborum
 famis, fitis, algorisq; patientia, fatius est tacere: q̄
 aliquid dicere. Quāq; optimorū præcipue viro-
 rū interesse contubernis gaudebat. Vnde Atre-
 batis, in trāſlatione. S. Vedasti, Audomaro Tor-
 nacenſi Epifcopo ſe admifcens, aſſiſtentibus epi-
 ſcopis atq; Abbatibus q̄ plurimis, vigili animo
 intentus, ex eorum moribus velut inſultrix api-
 cula, non nihil ſuauitatis colligebat. Aderat pari-
 ter Audomarus pre ſenio cæcus, qui tum meri-
 tis. S. Vedasti præſentiūq; epifcoporū illumina-
 tus eſt, Quod beneficiū nullo modo ferens, in-
 genti luctu vniuerſos increpauit. Me miſerum
 (inquit) cui tantam felicitàte ſeni inuidiſtis. Nā
 mihi cæcitatē dñs in ſalutē animæ irrogauit. Ne-
 q; plorandi finem fecit: donec ſecundo ex cæcat⁹
 eſſet. Huiusmodi exercitio peractū eſt annorū
 viginti & octo curriculum: quouſq; impijs conſpi-
 rationibus, de extrudendo Lamberto per Ebroi-
 nū aulæ præfectū, certatū eſt. Qui vbi Theodo-
 ricū Clodouei filiū natu minorem, Cloathario
 & Childerico reiecti in Regē aſſumpſerat: ad pa-
 tranda peſſima illi autor fuit. Quapropter tā rex
 q̄ funeſtus cōſiliarius, regno priuati ſunt, illo vt
 indigno adminiſtratiōe Pariſis in Dionyſianū
 clauſtrū relegato, iſto aliq̄ diu transfuga & capti-
 uo in Luxouiū. Verū Cloathario poſt quartum

Imperij annū defuncto, Franci Childericum ex
Anstrasio reuocātes, regē appellauerūt. Qui ve
nationi intentus, in litē cū Blodione magnate in
cidit, isteque lesus, in regē cuspidē regerēs, in syl
uā eū transfodit. Quare Leodegario Augustus
dinēsi Antistite & regni primoribus visum est,
iterū admittere Theodoriciū Hac conditione, si
Ebroino refutato, Leudensium filium Erchino
aldi palatio præficeret. Quod admodū Ebroinus
grauate tulit. Qui ex insidijs producto exercitu
Leudensium opprimens, inuito etiam Theodo
rico principatum inuasit, & rebus succendentis
bus, quum regi rursus grata esset Ebroini con
suetudo, clam multos perfidię accusabat. Neque
prius pestilens consilium suggerere destitit: quā sy
nodum Episcoporum Theodoricus coegisset. In
qua plures ex Ebroini sententia pontificio priua
uit, aliquot irreuocabili damnauit exilio. Leode
degarius diu excarnificatus, post famē & carce
ris squalorē, oculorū euulsionē, plantarum sub
neruationem, lingue ac labiorum præscissionem
tandē capitis obrūcatione martyriū cōsumma
uit. Huius germanus Serinus lapidibus obrutus
est, & Lābertus a munere suo amotus. In cuius
loco prece ac precio Aldoini Coloniensis Archi
episcopi Pharamūsus suffectus est. Quare sub
domestico persecutionis tumultu, optimi præ
agit

*Episcopi frontis
pauca
submersa est
namque modica*

Tyrānis
Ebroini

Amoto
Lāberto
pharamū
sus prece
& precio
Antistitē

E iij

Vide in
effabilem
Lamberti
mansuetu
dinē & o
bedientiā

ceptoris Remacii imitat⁹ exēplū: Stabulanæ ge
tis portū oppetūt. Ibi cū in Monasterij dormito
riū, forte cōcidente calceo sub intēpeltiua nocte
Natalis dñici strepitū cōcitasset; decernēte abba
te, vt quicūq; tātū insolētiae trāsegisset, ipse se ci
tra cunctationē ad crucifixi imaginē sub dio reci
peret; ilico subduxit se, nihil algore Brumali, &
niuiū intēperie (quæ tū portētose cadebāt) deter
ritus. Verū vbi prisca fides⁹, vbi tāta instātia fa
cti⁹. Quid causæ putamus, q̄ hęc nobis vsu mi
nime veniant⁹; qui quoties ad meliora nitimur,
toties destituimur, conamur; sed deficiū⁹, assur
gimus; sed relabimur, inflāmamur, extollimur,
sed euānescim⁹, præclara proponim⁹, spōdem⁹
grādia, promittim⁹ mōtes aureos, sed pmittim⁹
tantū. Quid hoc mōstri⁹. Quia impari cū Lāber
to fide cōtēdimus, vacillam⁹, nutam⁹, & si quid
boni ceperim⁹, inde nobis blādimur, sicq; ruino
sis heremus turrib⁹. Nō ita luctator noster vali
dus, qui cū propheta supra firmā custodiā, ac fi
deles munitiōes gradū fixit. Plurima fateor alia
dicēda essent, sed occurrendū est lectōry fastidio
Per Pipi
nū Lam
bertus cō
stituitur
Vnū esto, totū hoc septenniū summis in animi
delitijs versatū fuisse vt ne labis aliqñ mortalis
sibi cōsci⁹ fuerit. Verū enim uero Theodorico
capto, per Pipinū, ingēti populōry letitia restitu
sus est, et Pharamūd⁹ multis ludibrjs reiect⁹ an

no salutis. 693. Qui nihilo segnius, q̄ā ad perfe
 ctionis fastigiū cōtendēs: Taxandriā ab Idolola
 tria ad veri dei cultū perduxit, lenitudine magis **Lābertus**
 ac modestia fretus: q̄ p̄cipiti verborū, armorūq̄ **taxandrię**
 strepitu. Nō enim fugiebat prudētē virū, vulg⁹ **apls fit**
 hominū pietate duci malle: quē admodum ada
 mas, nulla vnq̄ machina, arte nulla, nullis infrin
 gi viribus potest: sed hircorū sanguine litus, faci
 le dissoluitur, & in particulas recidit: ita sūt quo
 rūdam ingenia, quæ nulla vi emollias, nisi offi
 cio & māfuetudinē, qualia fuerunt fere Taxan
 drorū, modo recte illā noui gentē, dariusculam
 plane & incultā, sed Lāberti oratiōe ac moribus
 facile tractabilē, *monialis* Odā Boggis Aquitanorū ducis
 coniugē marito orbā, ad sęculi cōtēptū induxit
 Quę ecclesias sua munificētia passim ditans, in
 Amaniū monasteriū beato fine geuit. Laudran
 dam nobile virginē dū Blisie suo fundo collegi
 um instituisse; Christi flāmeo cōsecrauit, Plures
 ab aula & thalamis auocauit ad cęlibatū, cū pri
 mis illustrē virū Hubertū Aquitanū, cui Florui
 na Comitū Louaniani filia nupserat, ex qua duo *comites*
 os pcreauerat filios. Floribertū & vt pleriq̄ vo
 lūt Syluanū, vtrūq̄ diuorū numero sociatum.
 Quib⁹ ita munit⁹ p̄sidij nihil difficile, nihil ei
 onerosum euenit: præter vnum intolerabile, q̄
 quū tantis doribus felix esset, tanta spiritus liber

E iij

eate ageret; carnis tamen vinculis adhuc alligare
 tur. Idcirco ceteribus interesse gestiebat angelorum
 dissolui exoptabat, & esse cum Christo. Ea de re di
Nō senium uinę pietatis aures propensius sollicitare non de
 decrepitum stitit, quousque ei non senium decrepitum, sed mag
 sed mag^{is} nanimitas mortem conciliaret. Quandoquidem
 animi^{is} Richoaldus & Gallus Dodonis Arduenne du
 tas Lāber^{is} cis fratres, ferocire cęperant, & superbe spernari
 to mortem omnem Episcopi autoritatem. Quare amicorum au
 cōciliauit xilij (quos plurimos habebat & potentissimos
 Lābertus) legumque suffragij, ambo morte mul
 tati sunt. Quibus accessit quod Pipinum principem,
 Toppilix coram increpare auderet, quoniam Alpai
 dem, pelicem Pleutrendę superinduxerat. Curatu
 rum se, orei fastidium (sic enim illam vocabat) extra ec
 clesiam descisurum. Igitur muliebri infania agitata,
 Dodoni fratri contumeliā literis quęsta est: quę
 sciebat non mediocriter altera ex re offensum iri.
 Qui protinus malitiosi pectoris efflans venenum
 ob vilipensionem creditam, dolos meditatus, apud
Dodo Aurotum exercitum conflauit, & summo diluculo,
 ma^{is} arripit agmen producens, sanctorum Cosme & Damia
 ni facellum, quo se continebat antistes, cum duo
 bus germanis fratribus Petro & Andeleto, pau
 eisque clericis, obsidione cinxit. Verum præ tumul
 tuantium fragore & armorum sonitu expergef
 ctus Lambertus, quum suos ex aduerso arma arri

Pleutrendę
 vper r r r r
 nu p r r r

a f
 207

pere perpēdisset : tali oratione propositū inuertit.
Quid agere decreuistis homines Christiani? Sic Oratio
cine respondere libet violētē. Non vos hoc do berti
cuit vitæ autor mortē patiens, non sancti Apo
stoli, non innumeri martyres. Sedate irā, ponite
animos & vultu mecum hilari mortē despiciate,
Aderit fulgentiori sydere deus, qui alicunde vi
ctores nos statuatur. Si quicq̄ est, quo minus suos
ille vos martyres agnoscat, salubri confessione
omne istud abstergite. Neq̄ mora intercessit,
quin irruentibus sacrilegis, ante orantis oculos
trucidarent vtrūq̄ germanū, & omnes fere cle
ricos, vsq̄ adeo vt vix collecto etiā spiritu, in Pō
tificis tergū, versatile ferrum eminus penetraret
Sicq̄ factum est vt non inferiorem cum Ioanne
Baptista, martyrī gloriā obtinuerit, quādo vter
q̄ ob impugnatum adulteriū, sanctam perfude
rit animā. Huius testis nox illa est sublustris, qua
desuper Oratoriū crux pellucida aureis radīs a
coeli cardine demissa est, multis id stupentibus ac
demirantibus. Passus est anno salutis septingen
tesimo, anno administratiōis quadragesimo pri
mo, anno ætatis sexagesimo primo. Clientuli
qui pauci admodū euaserāt, corpus ipsum cym
bæ implicitum, in villam parentū prope Traie
ctum in ædiculā diui Petri transuexerunt. Quo
loco haud semel ab incolis exauditi sunt angelo

Trucidā
turgerma
ni & cleri
ci diui Lā
berti
Pontifex
cōfigitur.

Miraculū

7^{oo}

*Antiochus
p. 10*

*Proclitus
in sum. d. 167
Strenuus p. 10
V. l. p. 10*

*Præsentia
P. a. alul
107*

rum chori, luminaria visa, cęlesti lumine rutilan-
tia. Dodo ter impũssimus dolore pariter & pla-
ga exenteratus pessima, ante annũ a vermibus
consumptus interit, quę sui præfętoris intolerã-
tia, in Mosam demerferũt. Complices ad vnum
omnes, diuinitus puniti sunt, Percussor iactabũ-
dus in montē publicũ Leodij cũ fratre cõgressus
alter ab altero peremptus est, Alpais Dodenis at-
q; sociorum horrenda morte percussa, pœniten-
tiam egit, & Collegium virginũ, in sceleris sui
propitiationē martyri in villa quę Orpio dicitur,
dedicauit, a Niuella assumptis sanctimonia-
libus, Comitatum quoq; a Turnis, qui ei here-
ditario prouenerat. Leodino Antistiti summisit
& sese in cellulam recipiens, ad mortem vsq; in
pœnitētiã perdurauit. Tralatũ est postea gloriosum
Lamberti corpus Leodiũ (vt dicemus) quo
ardenti nimius turbarum feruore, dicam an stre-
pitu inuisitur, vt ante aliquot annos, opus etiam
fuerit d. i pueri illic ferulę manum subduximus
hexasticho turbam sedare.

Eburo quisquis ades, tati qui templa patroni
Inuisis, memori pectore conde tuo
Non strepitu, sed voce humili pulsa illias aurę
Audit & haud surdus ad tua vota manet.
Est facilis, sola exaudit si mente rogetur:
Vtere discretis moribus satq; vale.

Floruit sub Apostolicis viris Vitiliano, Decada
to, Bono primo, Agathone, Leone secundo, Be
nedicto secundo, Ioanne quinto, zenone & Ser
gio. Imperantibus Constante, Constantino, Iu
stiniano, Leontio, & Tyberio abfiaro

Cathalogus omniu Antistitum Leodinoru
autore F. Ioanne, Placentio, Trudonense ordie
nis pradicatoru, Cænobij Traiectensis ad Mosã.

Vbertus Bertrandi Aquitanoru du
cis, & comitis Palatini filius ex foro
re beatę Odeę viduę, ex illustri Frãco
ru genere oriundę, adolescens libe
ralis ingenij, dñ venatione indefes
se sectaretur & canicularu plausu, ardeoruq vo
latu miru in modu delectaretur, sub Parasceue
sancta a domino couersus est. Que crucifixu in
ter cerui cornua se increpante adorauit, statimq
institutu mutasinter collectaneos iusticie magis
& equitati studuit. Vnde Ebroini & Theodori
ci mores execratus, in Austrasia deflexit. Deinde
habitaui in Brabantia, & cu Laberto episcopo
necessitudinẽ cõtraxit. Post quã dñ mundi con
temptu, Romã pulchrius q̃ domi cõsequuturu
se speraret vehemẽti cupiditate exestuãs Apосто Romã
loru inuisit limina. Ibi ipsa hora passiois diui Lã Pontifex
berti cui⁹ monitis semper acquieuerat dei agel⁹ ordina
Pedu Põtificu Traiectensiu Sergio Pont. Max. tur

Miraculu

*Ardua amb
y ruga*